

Så har vi også tidligere sagt, og det vil jeg gerne gentage her, at vi da bestemt synes, det er vigtigt at arbejde med, hvordan man udvikler det her system, og hvordan man også udvikler en måde, hvor spillerummet for domstolen ikke bliver for stort.

Det handler jo bl.a. om, at man skal være meget præcis i sin lovgivning i EU. Det er svært, når der er 25 lande, men det er en vigtig øvelse, som man må gøre det klart for sig selv om man vil gå efter. Der kunne også være andre måder, man kunne styrke det her område og indskrænke domstolens råderum på, men det er helt klart, at det kan man ikke gøre ved bare at sige, at man ikke vil respektere den her dom, og så meddele EU, at det vil man ikke.

Det åbner jo i realiteten en Pandoras æske, hvis man gjorde det, for der vil altid være nogle, der er utilfredse med en dom. Hvis man så, hver gang man er utilfreds, kan sige, at den vil man ikke respektere, så har man jo sådan set ikke noget domstolssystem tilbage, og det mener vi er en meget farlig kurs, også selv om der er domme, vi er uenige i. Der er også domme, vi er enige i, og sådan er det jo altså i et domstolssystem.

Så jeg vil gerne sige: Nej, det her forslag kan vi ikke være med til. Vi bakker op om den linje, der blev lagt den 30. marts, da vi havde debatten, og hvor vi lavede et i hvert tilfælde mellem S, V, K, RV og os fælles forslag til vedtagelse, som også blev vedtaget.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg forstod, at ordføreren og SF er imod, at man kan lave strafferetsafgørelser med flertal. Jeg må så blive rettet, hvis det er forkert forstået.

Under den præmis vil jeg gerne høre: Hvad er det for nogle artikler i EF-traktaten, som ordføreren gerne vil have formuleret anderledes for at undgå det her? Nu har vi hørt to ordførere, begge fra venstrefløjen, sige, at det bare handler om, at vi ikke formulerer lovene klart nok, koncist nok, at det er derfor, vi kommer i den her misere gang på gang.

Så jeg vil gerne have, at fru Anne Grete Holmsgaard klart præciserer, hvordan artiklerne om miljøbestemmelserne under søjle 1, altså EF-traktaten, skulle have været formuleret, for at vi efter ordførerens opfattelse ikke var kommet i den her situation.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Altså, jeg har faktisk ikke med et eneste ord sagt, at vi er imod, at man kan lave straffebestemmelser under søjle 1, og det kan man jo i øvrigt også ifølge den traktat, vi er under nu. Det har jeg ikke sagt med et eneste ord.

Jeg har heller ikke sagt, at forfatningstraktaten skulle have været lavet på en anden måde. Jeg læste sådan set op af det, hr. Morten Messerschmidt selv har skrevet i sit beslutningsforslag, og sagde, at der i hvert tilfælde ikke er noget grundlag for at sige, at det, domstolen har gjort her, er at forsøge at snige forfatningstraktaten ind ad bagdøren. Det er der ikke noget som helst, der tyder på.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Fru Anne Grete Holmsgaard siger, at man skal formulere sig på andre måder for at undgå, at det bliver domstolen, der træffer afgørelserne. Det er jeg modtagelig for, men så må jeg altså også forvente, at der er nogle forslag til, hvordan man så skal formulere sig.

Jeg har forstået, at man i hvert fald ikke har hørt et jubelkor fra SF over den her dom, så noget må der jo være, man er utilfreds med. Så hvad er det for nogle elementer i EF-traktaten, som SF mener kunne have været formuleret anderledes for at undgå det her, og hvordan skulle de have været formuleret anderledes?

Det må da være det mindste, man kan forklare, ellers er det jo ikke andet end varm luft, vi hører fra SF, når ordføreren står og siger, man skulle have formuleret sig anderledes. Man er nødt til at have en vision om, hvordan man så skulle have formuleret sig.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Morten Messerschmidt blander æbler og pærer sammen. Det her handler jo ikke om forfatningstraktaten. Den her dom er afsagt på grundlag af den traktat, vi har i øjeblikket, nemlig Nicetraktaten. Derfor er det noget sludder, også det, der står i beslutningsforslaget om forfatningstraktaten.

Det, jeg sagde, var, at jo mere præcis man er i sin lovgivning, jo mindre råderum er der naturligvis for domstolen til at gå ind, og det er jo for så vidt ganske logisk, at det er på den måde.